

I sågring och kostelig strud.
 Gast hon ej arbetar och spinner,
 Hon är ifrån är sig besinner
 Så härligen utstyrd af Gud.

Och jag skulle twifla och klaga,
 Som more all glädje förbi,
 Om också en faderlig aga
 Min lott någontid skulle bli!
 Ald! älskar ej Gud den Han tuktar?
 Och den, hwilken Honom blott fruktar,
 För annan slags fruktan är fri!

Ske Herrans den Heliges wilja!
 Mig tryggas hwad Frälsaren lär;
 Att mer än båd fogel och lilja
 Jag är, såsom barn, Honom tår
 Och wet, att, hwad prof Han mig ämnar,
 Han styrka derunder mig lemnar,
 Och slutligen frälsning består.

Trist mod, att med rastare iswer
 Blott gripa till werket! och tro
 Att, hwad jag behöfwer, det blifwer
 Min del, så af möda som ro!!
 Bålsignelsen gifwes från oswan,
 Men arbetet nedkallar gåsran
 Till ärlig-mans åker och bo.

Twenne alldeles nya och mycket wadra

S å n g e r ,

Den Första:

Om Konung Oscar den 1:a.

Förslag till en ny Swenskt Folksång. Af en Bondeson.

Hell Oskar! Hell vår dyre Kung! etc.

Den Andra:

Om förtröstan till Gud.

Jag fruktar ej brist eller hunger etc.

Pris: 1 R. B:co

SUNDSWALL,
 E. Blomdahl's Boktryckeri, 1844.

Svar Swenst så warnt för äran lågar,
sitt swärd han tar, med Oscar tågar,
och lif och lod med glädje vågar,
ty det bor mod i Swenska bröst.

Hell Oscar! blif din lefnad lång!
Med Rätt och Sanning må Du skydda
det höga flott, den låga hydda,
wid Dina trogna Swenscars säng.
Må himlen Dina dar bewara!
Må länge Du vårt land försvara!
Och tacksam esterwerld skall para
Ditt namn med Carlars namn en gång.

Förslag till en ny Swenst Folksång.

Hell Oscar! Hell vår dyre Kung!
Ditt namn tring berg och dalar skallar,
och blodet i hwart hjerta swallar
af fröjd hos gammal och hos ung.
Du Landets Far! Ditt namn wi fira!
Och friska blomsterkransar wira
vår tro och kärlek tring din spira:
Hell Oscar! Hell vår dyre Kung.

Swart hjerta i vår Swenska nord,
med kärlek sig till Oscar sluter,
och hoppets stöna blomma stjuter
omkring oss upp ur fädrens jord.
Gif lagar helgd och frihet wärna,
och älska Folket, landets kärna,
och lys oss ständigt som en stjerna,
i tanke, handling och i ord!

Men kallar, Konung! oss Din röst
till stormis på krigets wida bana,
Wi troget följa då Din sanna,
för landets frihet, trydd och tröst.

Den Andra

Om förtröstan till Gud.

Jag fruktar ej brist eller hunger
Och stitlar för sorger ej hyn;
Jag wet hwad den fogelen sjunger,
Som fröjdas deroppe i styn.
Fast han ej kan så eller stära,
Han vittnar, att Herren är nära
Och sträcker till allt sin Försyn.

Jag wet och hwad liljan predikar,
Fast hon ej fick tunga och ljud.
Ej hafwer hon många gelikar